

[Steen Folke.]

terforskningsboring formentlig normalt er betydelig mindre end ved en produktionsboring.

Ministeren oplyste, at hr. Lars Emil Johansen ikke sidder i dette styringsudvalg, men ministeren vil formentlig ikke benægte, at et flertal i udvalget har udtalt sig imod den af ministeren og regeringen truffene beslutning i denne sag, at i hvert fald 3 navngivne medlemmer af udvalget har erklæret sig imod og kun 2 navngivne medlemmer, alle grønlandske politikere, har erklæret sig for regeringens beslutning, at der med andre ord er tale om, at et flertal er gået imod i dette grønlandske styringsudvalg. Jeg har i hvert fald set erklæringer med et sådant indhold offentliggjort i pressen, men hvis jeg tager fejl, vil jeg meget gerne have det dementeret af Grønlandsministeren. Jeg mener, at både hr. Odak Olsen, hr. Jonathan Motzfeldt og hr. Henrik Lund har udtalt sig imod regeringens beslutning, og disse er, så vidt jeg ved, alle tre medlemmer af styringsudvalget. Derimod har jeg set, at hr. Steenholdt og hr. Lars Chemnitz har udtalt sig for, men hvis jeg er forkert underrettet, hvis det i virkeligheden var et flertal i styringsudvalget, der gik ind for ministerens beslutning, må jeg naturligvis lade mig korrigeres på dette punkt, som ikke er helt uvæsentligt.

Jeg mener, at regeringens holdning i denne sag er meget beklagelig, og jeg kan godt forstå, at Siumutbevægelsen på den baggrund har udsendt en erklæring, hvori det hedder:

»Hvis regeringen fastholder sin beslutning om at se bort fra brede grønlandske krav om udsættelse, kan denne beslutning tvinge Siumut til på ny at tage op til overvejelse, hvorvidt man skal fortsætte den kompromissøgende forhandlingslinje i hjemmestyrekommissionen vedrørende mineloven og ressourcepolitikken, eller om Siumut skal forstærke bestræbelserne på at skaffe den hjemmehørende befolkning og dens repræsentanter større reel indflydelse på disse områder.«

Jeg skal ikke lægge skjul på, at den ordning for råstofområdet, som diskuteres i hjemmestyrekommissionen, efter min mening også efter hjemmestyrets indførelse vil give den danske regering en helt urimelig indflydelse på udnyttelsen af de grønlandske råstoffer, bl. a. derved, at den danske regering får vetoret over for enhver udnyttelse af grønlandske råstoffer, men jeg synes under alle omstændigheder, at

denne sag, hvor regeringen, kort før hjemmestyret indføres, vælger at gå imod et flertal i det grønlandske styringsudvalg for råstofudnyttelsen, er et meget kedeligt varsel om, hvordan den danske regering ligesom agter at stille sig til velformulerede og velbegrundede grønlandske krav om på en helt anden måde at komme til at bestemme over udnyttelsen af de grønlandske ressourcer.

Jeg mener kort sagt, at en beslutning nu i regeringen, og måske bakket op af et stort flertal her i folketinget, om blot at lade disse efterforskningsboringer efter olie ud for Grønland fortsætte, som om intet var hændt, vil være endnu et udtryk for, at den politik, som den danske regering og det danske folketing i virkeligheden fører, er en imperialistisk politik over for Grønland.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget af *Steen Folke* (VS) (se foran) til forslag om motiveret dagsorden af samme medlem (se foran) vedtoges uden afstemning.

Det således ændrede forslag om motiveret dagsorden af *Steen Folke* (VS), sålydende:

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at foranledige, at de planlagte prøveboringer efter olie ud for Grønland udsættes, indtil der er skabt rimelig sikkerhed mod miljøkatastrofer samt etableret et overbevisende katastrofeberedskab, fortsætter tinget sin behandling af lovforslaget.«

forkastedes med 135 stemmer mod 30; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets §§ 1-27 og § 30 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.